

EMILI BRUGALLA

Emili Brugalla inicia els estudis musicals en el Conservatori Superior de Música del Liceu, centre en el qual es diploma en els graus superiors de Piano i Música de Cambra.

El treball junt amb Eulàlia Solé i l'encontre amb personalitats com Bruno Canino i Maria Curcio l'orienten definitivament cap al piano.

El 1982 rep el primer premi del "Concurs de Joves Intèrprets" que atorga Joventuts Musicals de Catalunya. Dos anys més tard, és becat per aquesta mateixa institució per tal d'ampliar estudis amb Maria Curcio, primer al "Campus Internacional de Torroella de Montgrí" i posteriorment a Londres .

Com a solista o formant part de grups de cambra, ha actuat a les sales més importants d'Espanya en el marc de festivals tan prestigiosos com el Festival Internacional de Música de Granada, Festival de Perelada, Festival Internacional de Torroella de Montgrí, Festival Internacional de Santander, Festival Internacional Pau Casals del Vendrell, Quincena Musical de San Sebastián, Temporada 1996 del Auditorio Nacional de Madrid .Així mateix la seva actuació ha estat sol.licitada a països tan diversos com Itàlia (Festival Internacional de piano de Cagliari), França (En blanc et noir-France Musique), Bèlgica (Ars Musica) Alemanya, Bulgària, Brasil, Centreamèrica i Orient Mitjà.

L'any 1995 fa coneixença amb Maria Joao Pires qui, des d'aleshores l'ajuda a definir millor els seus propis mitjans per fer arribar la música al públic.

El repertori d'Emili Brugalla és el reflex d'una actitud inquieta que el porta , en un principi, a interessar-se per la creació actual i darrerament per la revisió dels clàssics, sense oblidar però la música contemporània. L'aposta per la música contemporània es tradueix en nombroses

activitats: estudis de composició i tècniques electro-acústiques a la Fundació Phonos de Barcelona; estudis de piano contemporani amb Eulàlia Solé i més tard a París amb Claude Helffer; estrena de diverses obres d'autors vius i participació , com a intèrpret ,en diverses edicions de la Mostra Nacional de Joves Compositors. El reconeixement al seu treball en aquest camp arribà el 1989 amb l'obtenció del "premi Especial al Millor intèrpret de Música Catalana Actual" concedit per l'Associació Catalana de Compositors.

Col.labora habitualment amb grups de cambra com Música XXI (1991-1993) Barcelona 216 (1993-1997) , duos estables amb Sergi Alpiste (1996-1999) i Amparo Lacruz, cicle Solistes de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (Saló de Cent-Auditori)) i és membre fundador del Trio Kandinsky amb qui du a terme, des de l'any 1999, una activitat concertística internacional conreant un repertori que va dels clàssics a la música del nostre temps.

L'any 1997 es presenta com a solista amb l'OBC interpretant el "Concert Ibèric " de Manuel Blancafort, obra de la qual ha realitzat la revisió crítica per l'Editorial Boileau (Barcelona).

Ha col.laborat també com a solista amb l'Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra i amb l'Orquestra Simfònica del Vallès en l'enregistrament inèdit de les "Variacions" per a piano i orquestra de Joaquim Serra per el segell NAXOS .

La seva discografia inclou també obres del repertori català del segle XX per a piano sol (Etnos), la integral de "Danzas Españolas" i altres obres d'Enric Granados per al segell La Ma de Guido , música de cambra de Robert Gerhard amb Barcelona 216 (Stradivarius) ,música per a veu, clarinet i piano de Joaquim Homs (Anacrusi) , tríos catalans del segle XX amb el Trio Kandinsky (Anacrusi) i "La nit transfigurada "de Schönberg, música de cambra de Joan Guinjoan, Brahms&Klara Schumann, monogràfic Montsalvatge, tots ells a ColumnaMúsica.

Desde l'any 1983 és professor de piano i cap de departament de música de cambra al Conservatori "Victoria dels Angels" de Sant Cugat del Vallès i professor de música de cambra en el Conservatori Superior de Música del Liceu.